

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Gaudi-Nagy Tamás ügyvéd (címe) által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek - a Németh és Palatics Ügyvédi Iroda (címe; ügyintéző: dr. Palatics Edit ügyvéd) által képviselt I.rendű alperes neve (I.rendű alperes címe) I. rendű és a dr. Gergely F. Tamás ügyvéd (címe) által képviselt II.rendű alperes neve (II.rendű alperes címe) II. rendű alperesek ellen személyhez fűződő jog megsértése miatt indult perében a Fővárosi Törvényszék 2016. június 14. napján kelt 19.P.20.446/2014/34. számú ítélete ellen a felperes részéről 35. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett rendelkezését helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az I. rendű alperesnek 15.000 (tizenötezer) forint + áfa másodfokú perköltséget, valamint a Magyar Államnak külön felhívásra 96.000 (kilencvenhatezer) forint fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

Módosított keresetében a felperes annak megállapítását kérte, hogy az I. rendű alperes a ... oldalon, illetve az internetes portálon a ...-ei „...” című cikkében, a ...-ei „...” című cikkben, a ... napilap ...-ei számának 1. oldalán „...” című cikkben, valamint a 3. oldalán, illetve ugyanezen a napon a ... internetes oldalon „...” című cikkekben, továbbá a ... napilap ...-ai számának 3. oldalán, valamint a ... internetes oldalon ugyanezen a napon „...” című cikkben, a ... napilap ...-ai számának 10. oldalán, valamint a ... internetes oldalon ugyanezen a napon „...” című cikkben, a ... internetes oldalon ...-án „...” című cikkben, továbbá a ...-án „...” című cikkben közölt valótlan és sértő tényállításokkal megsértette a jóhírnévhez fűződő jogát. A II. rendű alperes vonatkozásában annak megállapítását kérte, hogy a II. rendű alperes megsértette a jóhírnévhez fűződő jogát azzal, hogy az I. rendű alperes által kiadott ... napilap ...-ai szám 10. oldalán megjelent „...” című cikkben, valamint a ... internetes oldalon ...-án ugyanilyen címmel megjelent cikkben a személyére vonatkozóan valótlan és sértő tényállításokat tett. Az I. rendű alperest 1.000.000 forint összegű nem vagyoni kártérítés és ennek a 2010. február 25. napjától, a II. rendű alperest 500.000 forint összegű nem vagyoni kártérítés és ennek a ... napjától járó késedelmi kamataiban kérte marasztalni. Kérte továbbá az I. és II. rendű alperest kötelezni elégtételadásra, az I. rendű alperes vonatkozásában a jogsértő állítások közlésével megegyező módon és időben a megfelelő nyilvánosság előtti közlemény adásával, míg a II. rendű

alperest magánlevél formájában. Kérte az I. rendű alperes kötelezését a sérelmes helyzet megszüntetésére, ennek keretében a ... internetes portálon megtalálható - a keresetben részletezett - jóhírnevet sértő valótlan tényállításokat tartalmazó internetes cikkeknek az internetes oldalról történő eltávolítására, illetve a jogsértő részek nélküli szerepeltetésére.

Az I. rendű alperes a kereset elutasítását kérte. A jogsértések megállapítása körében részben a valósághű tájékoztatási kötelezettségére, részben a kereshetőségi jog hiányára hivatkozott. Álláspontja szerint a PK 14. számú állásfoglalásnak megfelelően járt el és ennek megfelelően nyilvánított véleményt, mely személyhez fűződő jogot nem sért. Utalt arra, hogy a felperessel szemben benyújtott vádirat a II. rendű alperes tanúvallomásán és az általa átadott hangfelvétel anyagán is alapul.

A II. rendű alperes a kereset elutasítását kérte. Hivatkozott a felperessel szemben indult büntetőeljárásra és az annak során foganatosított nyomozati cselekményekre. Megítélése szerint a kereset tárgyává tett cikk okán nem következhetett be a felperes jóhírnevének sérelme, annak esetleges oka az a bűncselekmény lehet, melynek elkövetésével gyanúsítják.

Az elsőfokú bíróság ítéletében a felperes keresetét elutasította. Kötelezte a felperest, hogy fizessen meg 15 napon belül az I. és a II. rendű alperesnek személyenként 60.000 forint perköltséget, míg az államnak a Nemzeti Adó- és Vámhivatal külön felhívására 150.000 forint eljárási illetéket.

Határozatának indokolásában ismertette a perbeli időszakban hatályban volt 1959. évi IV. törvény (régi Ptk.) 75. § (1) bekezdésében, 78. § (1) és (2) bekezdésében, a 84. § (1) bekezdésében foglalt szabályokat, a PK 12., 14. számú állásfoglalás rendelkezéseit. Ez utóbbi állásfoglalás vonatkozásában kiemelte, hogy a kialakult bírósági gyakorlat az abban írtakat kiterjesztően értelmezi.

Tényként állapította meg, hogy a felperes által sérelmezett közlemények egyfajta cikksorozatként jelentek meg, az I. rendű alperesi cikkekkel egyidejűleg szinte valamennyi sajtóorgánum beszámolt a felperest érintő büntetőeljárásról, az ügyben keletkezett sajtótájékoztatónak és a II. rendű alperes nyilatkozatairól. Ugyancsak tényként rögzítette, hogy a II. rendű alperes által készített hangfelvétel a büntetőeljárás részét képezte, melynek bizonyítékként történő értékelése nem képezheti a polgári bíróság feladatát, ahogyan a II. rendű alperes tanúvallomásának értékelése sem. Kizárólag a büntetőügyben eljáró bíróság jogosult a felmerülő bizonyítékok értékelésére és azok alapján jogi következtetések levonására.

Kifejtette, hogy az I. rendű alperes a sajtóban egyébként is fellelhető, a büntetőüggyel kapcsolatos információk és a II. rendű alperes által elmondottak alapján jelentette meg a kifogásolt cikkeket. A leírtak összességében egyeztek a II. rendű alperes által tett nyilatkozattal és a különféle sajtótájékoztatókon elhangzott hivatalos információkkal is.

Amellett, hogy az egyes cikkekben sérelmezett részleteket az adott cikk egésze alapján ítélte meg, nem hagyta figyelmen kívül azt sem, hogy a cikkek egymást követő napokon jelentek meg, így az átlagolvasó tisztában volt azzal, hogy a büntetőeljárás még folyamatban van és az milyen szakban tart, ezért szükségtelen minden közlés előtt vagy után tájékoztatást adni arról, hogy a büntetőeljárás még nem nyert jogerősen befejezést.

A felperes által valótlannak és sérelmesnek ítélt közlések vizsgálata során abból indult ki, hogy nem annak van jelentősége, hogy ténylegesen gyanú, vagy utóbb vád tárgyát képezte-e az adott közlés, hanem annak, hogy a hangfelvételek, illetőleg a tanúvallomás ezen közléseket alátámasztotta-e. E

körben megállapította, hogy valamennyi sérelmezett közlés a hangfelvételen megtalálható, illetőleg a hangfelvételen elhangzottak alapján vont le a II. rendű alperes olyan következtetéseket, melyeket a tanúvallomásában a nyomozóhatóság előtt is megerősített. Kiemelte azt, hogy a II. rendű alperest a büntetőeljárás során a hatóságok tanúként hallgatták meg, a hamis tanúzás törvényes következményeire történő figyelmeztetést követően. Ennek során a II. rendű alperes a perbelivel egyező nyilatkozatot tett, az általa elmondottak valóságtartalmának vizsgálata pedig ugyancsak a büntetőbíróság hatáskörébe tartozik. A személyiségvédelmi per nem szolgálhat a büntetőeljárás „árnyékperéül”, azonban a bizonyítékok körében külön jelentőségét látta annak, hogy a II. rendű alperes a büntetőeljárásban a hamis tanúzás törvényes következményeire történő figyelmeztetés mellett tette meg a perbelivel egyező nyilatkozatát. Mindemellett a büntetőeljárás adatai között nyomatékka szerepel a II. rendű alperes tanúvallomása és az általa készített hangfelvétel, mely felvételen szereplő ... a hanganyagot sajátjaként elismerte, azok valóságtartalmát a 70.P.20.679/2015. számú perben nem tette vitássá.

Mindezek alapján az I. rendű alperessel szemben előterjesztett egyes kereseti kérelmek tekintetében az alábbiak szerint foglalt állást.

1. A ... oldalon megjelent ...-ei „...” című cikkben ... közleményét érintően úgy foglalt állást, hogy a sajtóban nyilvánosságra hozott közlemény tartalmáról hitelt érdemlően számolt be az I. rendű alperes, tájékoztatási kötelezettségének a valóságnak megfelelően tett eleget.

2. A ... oldalon ...-én megjelent „...” című cikkben sérelmezettek tekintetében a felperes keresetösségi jogának hiányát állapította meg, tekintettel arra, hogy alapvetően a ... terveiről számolt be a II. rendű alperes. Mindemellett utalt arra, hogy a II. rendű alperes a 2009. április 6. napján megkezdett tanúkihallgatási jegyzőkönyvben foglaltak szerint a hamis tanúzásra történő figyelmeztetést követően számolt be részletesen arról, hogy ... megtámadni készültek a belvárosi lakása liftjében. Ugyancsak a II. rendű alperes következtetése és tanúvallomása az, hogy más politikust is bántalmazott volna a terrorista csoport. Ekként az I. rendű alperes a PK 14. számú állásfoglalás rendelkezéseit nem szegte meg.

3. A ... napilap ...-ei számának 1. oldalán „...” című cikkből sérelmezett közlemény tekintetében úgy ítélte meg, hogy az a felperes személyét közvetlenül nem érinti, a tényállítások a ... vonatkoznak, e körben visszautalt a tanúkihallgatási jegyzőkönyvekre, valamint arra, hogy a II. rendű alperes tanúként a tényekből levont következtetését fogalmazta meg, melyet a sajtó közreadott, ekként jogsértés nem állapítható meg.

4. „Az összes jelenlegi parlamenti párt politikusai könnyedén a ... áldozatává válhattak volna, hiszen a „teljes garnitúra” ellenségnek tekintette a terrorcsoport, a terhelő hangfelvételeket készítő II. rendű alperes neve szerint” közlés tekintetében a felperes keresetösségi jogának hiányát állapította meg, továbbá visszautalt az előzőekben kifejtettekre.

A „nemcsak a kormánypárt, hanem a teljes politikai garnitúra veszélyben volt - szögezte le lapunknak II. rendű alperes neve”, valamint a „...” megerősítette, hogy ... az ... testi épsége is veszélyben volt, őt egy belvárosi lakóház lépcsőházában bántalmazta volna a Ezt az ügy egyik gyanúsítottja tavaly februárban egy telefonbeszélgetés során említette meg. A csoport végül elállt tervétől, mert azt túlságosan kockázatosnak ítélte” közlések tekintetében szintén a keresetösségi jog hiányát állapította meg. A közlemény a II. rendű alperes részéről az általa tapasztaltakból, illetőleg a hangfelvételen elhangzottakból levont következtetés, melyet tanúvallomásában megerősített, az I. rendű alperes erről számolt be.

5. A ... -ai számának 3. oldalán „...” és a ... oldalon megjelent ugyanezen című cikkben írtak tekintetében az elsőfokú bíróság szintén a felperes keresetösségi jogának hiányát állapította meg. A közlés a ... vonatkozásában tesz megállapításokat, amely a II. rendű alperes által levont következtetés, vélemény. A II. rendű alperes pedig e körben az általa előadottak vonatkozásában a

hangfelvételtől készített leirat 8. oldalára hivatkozott. Azt, hogy a csoport tevékenysége és tervei az alkotmányos rend ellen irányultak, alátámasztja az ügyészégi sajtóközlemény, amely szerint az ügyészség a felperest a cikk megjelenésekor politikusokkal szembeni terrorcselekmény elkövetésével, robbanóanyag és robbanószer készítésével elkövetett robbanóanyaggal visszaélés büntette, emberölés előkészületének büntette és aljas indokból elkövetett súlyos testi sértés büntetével vádolta. A bűncselekmény megnevezésével kapcsolatos alperesi tévedés olyan lényegtelen tévedés, amely nem sérti a felperes jóhírnevét.

6-1. A ... -ai számában, illetőleg a ... oldalon ugyanezen a napon megjelent „...” című cikkben írt „Lassan adagolta az információkat. Először felperes neve katonai vezetését, később a támadási tervek részleteit ..., ... és több ismert politikus ellen” közlés tekintetében az elsőfokú bíróság megítélése szerint a cikk nem állított valótlan tényt. Maga a II. rendű alperes mondta el azt, hogy a támadási tervek részleteivel kapcsolatosan nyilatkozott, erről tanúvallomást tett. Ezért valótlan tény az I. rendű alperes a felperesről nem állított.

6-2. Az „Elmondta, hogy pártelnököket is megtámadták volna, liftjébe kamerát akartak szerelni, hogy kifigyeljék a mozgását, az akciót azonban túl kockázatosnak tartották. ... volt kormányfő és ... volt ... miniszter házában még terepszemléket is tartottak” közlés tekintetében ugyancsak a felperes keresetösszeírás jogának hiányát állapította meg, tekintettel arra, hogy a sérelmezett cikkészlet a támadások okán személyét nem említi. ... kapcsolatosan visszautalt a korábban már kifejtettekhez. ... és ... volt ... minisztereket érintően a hangfelvétel leiratának 62. oldalán foglaltakra utalt. Ezen tényekből vont le a II. rendű alperes olyan következtetést, melyet a tanúkihallgatási 2009. április 7-ei jegyzőkönyv is tartalmaz.

6-3. A „Szerkesztőség: felperes neve volt a katonai vezető, akivel személyesen találkozott.” közlés tekintetében megállapította, hogy az I. rendű alperes az ügyészégi tájékoztatónak megfelelően számolt be az ügy aktuális állásáról.

6-4. A „II. rendű alperes neve: Azt mondták, hogy ... csinálja a fegyveres megmozdulásokat, ... pedig mindenről tud és adja az arcát a mozgalomhoz... annyit tudok, hogy ... és ... összedolgozott.” közlés vonatkozásában a tanúkihallgatási jegyzőkönyvben és a főügyészégi szóvivő tájékoztatásában foglaltakra utalással állapította meg, hogy a sajtó a büntetőeljárásokban felmerült tényekről jogsértés nélkül számolt be.

6-5. „II. rendű alperes neve: ... tartott a ... homokbányában valami felvételi napot... valamiféle sejteket akartak létrehozni országszerte, mint a profi terror szervezeteknél.” közlést illetően ugyancsak azt állapította meg, hogy a sajtó a büntetőeljárás aktuális állásának megfelelően számolt be az ott felmerült bizonyítékok, tények alapján.

6-6. „II. rendű alperes neve: Az ... is ugyanúgy ütnék, és ha ők nem a számukra tetsző módon járnak el, akkor a kormányváltás után is folytatódnak majd a támadások.” közlés vonatkozásában a II. rendű alperes által készített hangfelvétel leiratának 8. oldalán található nyilatkozatokra figyelemmel állapította meg azt, hogy jogsértést az I. rendű alperes nem követett el.

6-7. „II. rendű alperes neve: Nem. Az elején ... azt mondta, hogy csak figyelmeztessenek, majd kijelentette, hogy nem baj, ha valakinek baja esik, mert legalább jobban odafigyelnek rájuk. Sőt, ha gyerek annak nem kell feltétlenül örülni, de azért elég jó reklám.” A 2009. április 7. napján kelt tanúkihallgatási jegyzőkönyv 13. oldalán és a 2009. április 8-án kelt tanúkihallgatási jegyzőkönyvben foglaltak, továbbá a II. rendű alperesnek az ... -ei adásában megtett nyilatkozatára figyelemmel azt állapította meg, hogy a II. rendű alperes a tényekből vont le következtetést. Azon tények alapján fogalmazta meg a tanúvallomásában állítottakat is, illetőleg az I. rendű alperes részére megfogalmazottakat is, mely tényállításokat ... hallott, azok a beszélgetéseik során elhangzottak. Miután a sajtó erről számolt be, jogsértés megállapítására nem látott lehetőséget.

6.8. A „II. rendű alperes neve: aznap este, amire engem szerveztek volna egyetlen éjszaka alatt 6 helyen akartak lecsapni.” közlést nem találta jogsértőnek, tekintettel arra, hogy az I. rendű alperes beszámolója a büntetőügyben felmerült tényekről szólt.

7. A „felperes neve, akiről a legutóbb nyilvánosságra került felvételeken elhangzik 2007-ben egy támadásban is részt vett.” közlést olyan véleményként értékelte, amely jogsértést nem valósít meg.

8-1. A ... -ai „...” című cikkben írt „A a terrorcselekményekkel gyanúsított ...-féle ... tervezett akcióiról számolt be...Legfrissebben arról, hogy egy ... nevű kilencedrendű vádlott vallomása szerint egyebek között lakóházának liftjében akarták volna felrobbantani” közlés közvetlenül a felperesre nem vonatkozik, az a ... vonatkozásában tesz megállapításokat, ami pedig a ...-féle robbantásra vonatkozik, azzal kapcsolatosan visszautalt a korábban írtakra.

8-2. „A ... kommentár nélkül ismeri el, hogy ... joggal és megalapozottan gyanúsítják az alkotmányos rend fegyveres megtámadásának előkészületével.” közlést a bűncselekmény minősítését illetően lényegtelen tévedésként értékelte, ami a gyanúsításban ténylegesen szereplő bűncselekmények fajsúlyára is tekintettel a felperes megítélését nem érinti.

A II. rendű alperessel szemben előterjesztett kereseti kérelmek tekintetében az elsőfokú bíróság a következők szerint foglalt állást.

A ... -ai számában és az ugyanezen a napon a weboldalon megjelent „...” című cikkekből sérelmezett közléseket a tényekből levont következtetésként értékelte. Az 1. kereseti pontban foglaltak vonatkozásában a 2009. április 7. napján kelt tanúkihallgatási jegyzőkönyv 5. oldalára, a felvételtől készített leirat 12., 100. és 102. oldalára, a 2. pont tekintetében a 2009. április 6. napján kelt tanúkihallgatási jegyzőkönyv 10. oldalára, a leirat 38. oldalára, a főügyészség szövivőjének 2010. február 23-ai nyilatkozatára utalt. A 3. kereseti pont tekintetében a 2009. április 6. napján kelt tanúkihallgatási jegyzőkönyv 11. oldala, a felvételtől készített leirat 72. oldala, a 4. kereseti pontnál a leirat 8. oldala, az 5. kereseti pontnál a 2009. április 7-ei tanúkihallgatási jegyzőkönyv 13. oldala és a leirat 62. oldala, míg a 6. kereseti pontnál a leirat 86., 99., 100., 104. és 105. oldala támasztotta alá a közléseket.

Mindebből következően a II. rendű alperes a tényekből vont le következtetést, azon tények alapján fogalmazta meg a tanúvallomásában állítottakat is, illetve a tárgyaláson, továbbá az I. rendű alperes részére megfogalmazottakat is, amely tényállításokat ... hallott, illetőleg azok a beszélgetéseik során elhangzottak. Kifejtette, hogy nem merült fel olyan peradat, ami a hangfelvételek manipulálására utalt volna. A II. rendű alperes büntetőperben megtett nyilatkozatainak értékelése a büntetőbíróság feladatát képezi. A tényekből levont következtetés önmagában személyiségi jogsérelem alapját nem képezheti. A bizonyítékok körében a valóság bizonyítása szempontjából értékelte azt a körülményt, hogy a II. rendű alperes a hamis tanúzás törvényes következményeire történt figyelmeztetés mellett jelen eljárásban megtett nyilatkozatával egyező vallomást tett.

A perköltségviselés tárgyában a Pp. 78. § (1) bekezdése szerint határozott.

Az elsőfokú bíróság ítéletével szemben a felperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a keresetének helyt adó döntés meghozatalát kérte az alábbiak szerint.

Az I. rendű alperes tekintetében a jóhírnévhez fűződő joga megsértésének megállapítását kérte azzal, hogy az alperes a ... internetes oldalon, az internetes portál ...-ei „...” című cikkében valótlanul állította, hogy

„... a közleményben emlékeztetett arra: a napokban nyilvánosságra került, hogy felperes neve a ... nevű, terrorcselekményekkel gyanúsított szervezet katonai vezetője az ...-re, a ... és az ...-re is „vadászott”.”

A ... internetes oldalon az internetes portál ...-ei „...” című cikkben valótlanul állította, hogy:

„...a ...-csoport ügyében hangfelvételeket rögzítő ... vállalkozó azt nyilatkozta a lapnak: ... bántalmazása is a ... tervei között szerepelt. szerint a politikust egy belvárosi lakóház

lépcsőházában bántalmazta volna a csoport. A mozgalom végül azért állt el a ... elleni támadástól, mert azt túlságosan kockázatosnak ítélte meg.",

a ... napilap ...-ei számának 1. oldalán „...” című cikkében valótlanul állította:

„A jelenlegi parlamenti pártok mindegyikét... ellenségének tekintette a ... - jelentette ki lapunknak II.rendű alperes neve. A terrorszervezet tagjait lebuktató vállalkozó... megerősítette, hogy a ... néven elhíresült csoport vezetése valóban tervezte ... -pártelnök megtámadását.",

a ... napilap ...-ei számának 3. oldalán „...” című cikkében, valamint a ... internetes oldalon az internetes portál ...-ei „...” című cikkében valótlanul tette közzé, hogy:

„Az összes jelenlegi parlamenti párt politikusai könnyedén a ... áldozatává válhattak volna, hiszen a teljes „garnitúrát” ellenségnek tekintette a terrorcsoport a terhelő hangfelvételeket készítő II.rendű alperes neve szerint.",

„... nemcsak a kormánypárt, hanem a teljes politikai garnitúra veszélyben volt - szögezte le lapunknak II.rendű alperes neve.",

„... megerősítette, hogy ..., az ... testi épsége is veszélyben volt, őt egy belvárosi lakóház lépcsőházában bántalmazta volna a ..., ezt az ügy egyik gyanúsítottja tavaly februárban egy telefonbeszélgetés során említette meg. A csoport végül elállt tervétől, mert azt túlságosan kockázatosnak ítélte."

A ... napilap ...-ai számának 3. oldalán „...” című cikkében, valamint a ... internetes oldalán az internetes portál ...-ai „...” című cikkében a következő valótlan és sértő tényállításokat tette közzé.

„Mint megírtuk: más politikusok mellett a ... is meg akarta támadni annak a belvárosi háznak a lépcsőházában, ahol lakik, de azt is fontolgatták, hogy rálőnek ... volt kormányfő házára is. A jelenlegi parlamenti pártok mindegyikét, azaz a teljes politikai garnitúrát ellenségének tekintette a ... - jelentette ki lapunknak néhány napja II.rendű alperes neve, a ...-csoport ügyében hangfelvételeket rögzítő vállalkozó. A felvételeken állítólag az is elhangzik, hogy a csoport tevékenysége és tervei az alkotmányos rend ellen irányultak, minden parlamenti pártot egyaránt utáltak."

A ... napilap ...-ai számának 10. oldalán „...” című cikkében, valamint a ... internetes oldalán az internetes portál ...-ai ugyanezen címmel megjelent cikkében valótlanul állította, hogy

„Lassan adagolta az információkat, először felperes neve katonai vezetését... később a támadási tervek részleteit ..., ... és több ismert politikus ellen.",

„Elmondta, hogy ... pártelnököt is megtámadták volna. Liftjébe kamerát akartak szereltetni, hogy kifigyeljék a mozgását, az akciót azonban túl kockázatosnak tartották. ... volt kormányfő és ... volt ... miniszter házánál még terepszemlét is tartottak.",

II.rendű alperes neve: „...az ... is ugyanúgy utálják, és ha ők nem a számukra tetsző módon járnak el, akkor a kormányváltás után is folytatódnak majd a támadások.",

II.rendű alperes neve: „Nem. Az elején ... állítólag azt mondta, hogy csak figyelmeztessenek, aztán már kijelentette: nem baj, ha valakinek baja esik, mert legalább jobban odafigyelnek rájuk. Sőt ha gyerek annak nem kell feltétlenül örülni, de azért elég jó reklám."

A ... internetes oldalán az internetes portál ...-ai „...” címében valótlanul állította, hogy

„... a ... a terrorcselekményekkel gyanúsított ...-féle ... tervezett akcióiról számolt be ...legfrissebben arról, hogy egy ... nevű tizenegyedrendű vádlott vallomása szerint egyebek között lakóházának liftjében akarták volna fölrobbantani ...",

„...a ... kommentár nélkül ismeri el, hogy ... joggal és megalapozottan gyanúsítják az alkotmányos rend fegyveres megtámadásának előkészületeivel."

A II. rendű alperes tekintetében kérte annak megállapítását, hogy megsértette a jóhírnévhez fűződő jogát azzal, hogy az I. rendű alperes ... napilapja ...-ai száma 10. oldalán megjelent „...” című cikkben, valamint az I. rendű alperes ... internetes oldalán az internetes portál ...-ai „...” című cikkében valótlanul állította személyéről, hogy

„jött egy felkérés, hogy az egyik akciónál legyek én a sofőr. Próbáltam húzni, halasztani a dolgot, aztán már nem lehetett és tavaly április elejére lefixálták az időpontot, ... mondta, hogy ... rábólintott az akcióra.”,

„... azt mondták, ... csinálja a fegyveres megmozdulásokat, ... pedig mindenről tud és adja az arcát a mozgalomhoz. ...annyit tudok, hogy ... és ... összedolgozott.”,

„..... tartott a ... homokbányában valami felvételi napot... Valamiféle „sejteket” akartak létrehozni országszerte, mint a profi terrorszervezeteknél.”,

„...az ... is ugyanúgy utálják, és ha ők nem a számukra tetsző módon járnak el, akkor a kormányváltás után is folytatódnak majd a támadások.”,

„Nem. Az elején ... állítólag azt mondta, hogy csak figyelmeztessenek, aztán már kijelentette: nem baj, ha valakinek baja esik, mert legalább jobban odafigyelnek rájuk. Sőt ha gyerek, annak nem kell feltétlenül örülni, de azért elég jó reklám.”,

„...aznap este, amire engem szerveztek volna, egyetlen éjszaka alatt hat helyen akartak lecsapni.”

Kérte az I. rendű alperest 500.000 forint összegű nem vagyoni kártérítés és annak a 2010. február 25. napjától járó, a II. rendű alperest 300.000 forint összegű nem vagyoni kártérítés és annak a ... napjától járó késedelmi kamatai megfizetésére kötelezni. Mindkét alperest az eredeti keresetének megfelelően kérte elégtételadásra kötelezni. Az I. rendű alperest a sérelmezett helyzet megszüntetésére, ennek keretében a ... internetes portálon található, a jóhírnevet sértő, valótlan tényállításokat tartalmazó internetes cikkeknek az internetes oldaláról történő eltávolítására, illetve azon részek nélküli szerepeltetésére kérte kötelezni, melyek jogsértést valósítanak meg.

Hivatkozott arra, hogy fellebbezésében már csak azon valótlan és személyére nézve sértő tényállításokat jelölte meg, melyeknek valóságalapja nincs és amelyekkel sem meggyanúsítva, sem megvádolva nem lett, és amelyek egyedüli alapját csak egy, a nyomozás során beszerzett hangfelvétel igazolja. A hangfelvétel hitelessége teljes mértékben megkérdőjelezhető. Tévesnek tartotta az elsőfokú bíróság azon álláspontját, miszerint azon tényállítások, melyek ... származnak, éppen ennek okán nem minősülnek jóhírnévsértőnek. Az I. rendű alperes azok valóságtartalmáról köteles meggyőződni.

Megítélése szerint az elsőfokú határozat indokolása figyelmen kívül hagyta mind a személyiségi jogokat, mind az ártatlanság védelmét és ellentétben áll a PK 14. számú állásfoglalásban, illetve az újságírói etikai szabályzatban írtakkal. Nem adta indokát annak, hogy miért a II. rendű alperesi hangfelvétel a gyanú megalapozását szolgáló egyik legerősebb bizonyíték. A felvételen szereplő tények vonatkozásában személyével szemben nem indult büntetőeljárás. A hangfelvételen szereplő igazolatlan információk nem a nyomozás állását testesítik meg. A nyomozás állása a bizonyítékok értékeléséből, magából a gyanúsításból ismerhető meg, e körben hivatkozott ... szakmai álláspontjára. A PK 14. számú állásfoglalás a már lezárt nyomozati eljárás utáni eljárási szakról, a vádiratról, majd annak alapján a büntetőbírósági tájékoztatásról rendelkezik, éppen azért, mert a zárt nyomozati szakban több olyan tény, bizonyíték is felmerülhet, melyet a nyomozóhatóság a későbbiekben nem vesz figyelembe. Így a nyomozati szakban a sajtóval szemben fokozott elvárás érvényesül, mivel az ügynek ebben a fázisában a megismerhető tények még nem a végleges állapotot tükrözik.

A sajtót semmi nem jogosítja fel arra, hogy az emberi méltóságot és az ártatlanság védelmét korlátozza.

Összességében tévesnek tartotta az elsőfokú bíróság azon érvelését, hogy a nyomozás során bizonyítékként beszerzett hangfelvétel minden esetben alátámasztja a keresettel érintett valótlan és sértő tényállításokat. A hangfelvétel csak egyike a titkos nyomozás során beszerzett számtalan bizonyítéknak, annak eredete, manipulálatlan volta is kétségsbe vonható.

Hangsúlyozta, hogy a büntetőeljárás, illetve a nyomozati szakasz adott állását a gyanúsításban, majd a későbbiekben a vádiratban foglaltak adják meg. A nyomozás, illetőleg a büntetőeljárás állásának megfelelő tájékoztatás követelményének az alperesek akkor tettek volna eleget, ha a közvéleményt a gyanúsításban, a vádiratban foglaltaknak megfelelően tájékoztatják.

Fellebbezési álláspontja szerint a kifogásolt közlések indokolatlanul sértő, bántó, megalázó tartalommal bírnak, továbbá a valótlan tényállításból levont következtetések is személyiségi jogsérelem alapját képezik.

Kiemelte, hogy amikor a szervezetről, annak tetteiről tudósított a sajtó, tett tényállítást a II. rendű alperes, akkor abba személyét is beleértette.

Nem vagyoni kárigényének összegszerűsége tekintetében hivatkozott arra, hogy a valótlan és sértő tényállítások nagy nyilvánosságot kaptak, társadalmi megítélését jelentős mértékű sérelem érte, hátrányos életminőségbeli változásokat szenvedett kifejezetten az alperesi tényállítások okán.

Fellebbezési ellenkérelmében az I. és II. rendű alperes az elsőfokú határozat helybenhagyását indítványozta. Az I. rendű alperes fenntartotta a perben megtett nyilatkozatait kiemelve azt, hogy a PK 14. számú állásfoglalást a bírói gyakorlat kiterjesztően értelmezi, továbbá a sajtó tájékoztatása során felhasználható a büntetőeljárásban felmerült bármilyen adat. A felperessel szemben indult büntetőeljárásban tudomása szerint nem merült fel olyan körülmény, ami kirekesztette volna a tárgybeli hangfelvétel bizonyítékként történő értékelését.

A felperes fellebbezése nem alapos.

A Fővárosi Ítélet tábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (3) bekezdése alapján a fellebbezési kérelem és ellenkérelem korlátai között bírálhatta felül.

Az első fokon eljáró bíróság a rendelkezésre álló peradatok okszerű értékelése alapján helytálló tényállást állapított meg, az annak alapján meghozott érdemi döntésével a másodfokú bíróság egyetértett, a határozatának indokolásában kifejtett álláspontot döntő részben osztotta.

Nem értett egyet az elsőfokú bíróságnak a keresetösszeírás tárgyában kifejtett álláspontjával. A Fővárosi Ítélet tábla megítélése szerint a kereset tárgyává tett közlések szövegösszefüggésében történő vizsgálatának eredményeként az volt megállapítható, hogy a leírtak nemcsak a ... szervezetekről, valamint azok tetteiről tudósítottak, hanem egyértelműen érintették a felperes személyét is. Ekként a felperes igényérvényesítési jogosultsága a kereset tárgyává tett közlések vonatkozásában megállapítható volt, különös tekintettel arra, hogy a tudósítások elsősorban a felperes személyére tekintettel tartottak számot közérdeklődésre. Az első fokon eljáró bíróság azon közlések vonatkozásában, ahol nem találta megállapíthatónak a felperes keresetösszeírás jogát, a kereset érdemében is állást foglalt, ezen álláspontja pedig helytállónak bizonyult.

Fellebbezési ellenkérelmében helyesen hivatkozott az I. rendű alperes arra, hogy a PK 14. számú állásfoglalás rendelkezéseit a bírói gyakorlat kiterjesztően értelmezi. Az eredetileg a sajtóhelyreigazítási perekre kidolgozott, de a személyiségvédelmi perekben is megfelelően alkalmazott PK 14. számú állásfoglalás II. pontja értelmében nincs helye sajtóhelyreigazításnak, ha a sajtószerv valamely büntetőeljárás jogerős befejezése előtt a valóságnak megfelelően tájékoztatta olvasóit a vádirat tartalmáról, a nyilvános tárgyalásról vagy a nem jogerős büntetőbírói ítéletről. Ennek megfelelően abban az esetben, ha a sajtószerv a valóságnak megfelelően ismerteti a nyomozás során felmerült bizonyítékokat, akár azoknak csak egy részét kiragadva, nem követ el jogsértést. A büntetőeljárásról szóló tudósításra vonatkozó helyreigazítási kötelezettség alóli kivételt a bírói gyakorlat már hosszabb ideje kiterjesztően értelmezi, melynek alapján a sajtó nem csupán az

egyes konkrét büntetőeljárásban felmerült adatok, dokumentumok tartalmát ismertetheti, hanem általánosságban is beszámolhat az eljárásban elhangzottakról. A joggyakorlat időközben meghaladta a felperes fellebbezésében részletezett, ... személetén alapuló nézetet, és lehetőséget biztosít arra, hogy az igazságszolgáltatás szervei - de más hatóságok - hatáskörébe tartozó eljárásokról, továbbá a hatóságok látókörébe kerülő bizonyítékokról jogsértés nélkül tudósítson, abban az esetben, ha a tájékoztatása valóságos. A tudósításnak minden esetben a tényeknek megfelelően kell tükröznie az adott büntetőügy anyagát. Abban az esetben, ha az I. rendű alperes a felperessel szemben indult nyomozati eljárás során beszerzett bizonyítékok közül kiemeli azokat, melyek a büntetőeljárásról szóló tudósítása során az olvasóközönsége érdeklődését kiváltja és az általa leírtak megfelelnek az adott büntetőeljárás adatainak, személyiségi jogsértés megállapítására nincs lehetőség. Mindemellett pedig, ha a közlés összhangban áll a büntetőeljárás állásával, az ott felmerült adatokkal, a sajtószerv jogosult a rendelkezésre álló információkat az ügyészégi sajtóközleményekben szereplő adatokon, illetőleg a vádirat tartalmán túlmenően is ismertetni.

A perbeli esetben - a kereset tárgyává tett sajtóközlemények kifogásolt közléseinek a büntetőeljárás adataival, irataival, felmerült bizonyítékaival való összevetése során bizonyítást nyert, hogy az alperesek valóságos tájékoztatást adtak.

Az elsőfokú bíróság a határozatának indokolásában részletesen állást foglalt minden egyes sérelmezett közlés tekintetében és kellő részletességgel fejtette ki azt, hogy a felperessel szemben indult büntetőeljárás során felmerült mely adat - akár a nyomozati jegyzőkönyvekben elfekvő tanúvallomás, akár a tárgybeli hanganyag - támasztja alá a felperesi igényérvényesítés alaptalanságát. Ennek eredményeként helytállóan állapította meg, hogy az I. rendű alperesi sajtószerv és a II. rendű alperes a valóságnak megfelelő közlést tett, ezen közléseket bizonyítékokkal támasztották alá, a közöltek megfeleltek a büntetőeljárásban felmerült adatoknak. A II. rendű alperes által készített hangfelvétel és a II. rendű alperes tanúvallomása kétséget kizáróan a büntetőeljárás részét képezte, a fentiekben kifejtettek figyelemmel pedig önmagában jelentőséggel nem bírt az, hogy utóbb nem minden cselekmény vonatkozásában került sor a felperessel és társaival szemben vádemelésre.

Helytállóan mutatott rá az első fokon eljáró bíróság arra is, hogy csak a büntetőbíróság feladatát képezheti a bizonyítékok értékelése, e körben a személyiségi jogi per bírósága nem foglalhat állást. Csupán megjegyzi a másodfokú bíróság, hogy nem merült fel arra vonatkozó peradat, hogy a hangfelvétel anyagát a nyomozóhatóságok bármilyen okból is kirekesztették volna a bizonyítékok köréből. A hangfelvétel anyaga pedig - az elsőfokú határozat indokolásában részletezettek szerint - kétséget kizáróan alátámasztotta mind a ..., a korábbi kormányfővel és a volt ... miniszterrel szemben tervezett támadások, mind pedig az ...-rendszer érintően kifejtett, hasonló jellegű magatartások tervét. A hanganyag igazolta az esetleges gyermekgyilkossággal összefüggő közlés valóságát is.

Nem volt megállapítható az sem, hogy a kifogásolt közlések indokolatlanul sértő, bántó, megalázó kijelentéseket tartalmaznának.

Jogalap hiányában a felperes által igényelt jogkövetkezmények vonatkozásában a bíróságnak nem kellett állást foglalnia.

A jogvitában alkalmazandó jogszabályi rendelkezéseket az első fokon eljáró bíróság teljes körűen ismertette, így azokra a másodfokú bíróság csupán visszautal.

Az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyására a fenti indokolásbeli módosítással és a fellebbezés folytán szükségessé vált kiegészítéssel a Pp. 253. § (2) bekezdése szerint került sor.

A felperes fellebbezése eredményre nem vezetett, ezért a Pp. 239. §-án keresztül érvényesülő Pp. 78. § (1) bekezdése szerint viseli az I. rendű alperes fellebbezési költségét, melynek megállapítására a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 1. § (1) bekezdése, 3. § (2) bekezdés a) pontja, (5) bekezdése, 4/A. §-a szerint került sor. A II. rendű alperesnek a másodfokú eljárás során költsége nem merült fel. A tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán előlegezett, az alperesenkénti 600.000 forint pertárgyérték után számított 8% mértékű fellebbezési illetéket (Itv. 39. § (2) bekezdés, 46. § (1) bekezdés) ugyancsak a pervesztes felperes viseli. Az illeték megfizetésére vonatkozó rendelkezés a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdésén alapul.

Budapest, 2017. február 7.

Kizmanné dr. Oszkó Marianne s.k.
a tanács elnöke

. Hercsik Zita s.k.
előadó bíró

Dr. Kovács Éva s.k.
bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő